NORAKSTS
Lieta Nr.A420262215
(A-02622-15/20)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2015.gada 7.augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese M.Romanova,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izvērtēt /pers. A/ patvēruma iesniegumu pēc būtības.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldē 2015.gada 1.jūnijā saņemts Vjetnamas Sociālistiskās Republikas (turpmāk – Vjetnama) pilsoņa /pers. A/ (turpmāk ? pieteicējs) iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) Patvērumu lietu nodaļas 2015.gada 9.jūlija lēmumu Nr.24/BD-1512/274 (turpmāk – Lēmums) pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu Latvijas Republikā, pamatojoties uz Patvēruma likuma 19.panta pirmo daļu. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

Pieteicējs no Krievijas ieceļoja Latvijā 2015.gada 25.maijā, taču savu patvēruma iesniegumu Valsts robežsardzē iesniedza tikai 2015.gada 1.jūnijā. Tāpat sākotnējā aptaujas anketā pieteicējs norādīja, ka viņa izceļošanas mērķis no savas izcelsmes valsts sākotnēji nav bijis lūgt starptautisko aizsardzību, bet gan strādāt Krievijā, turklāt saskaņā ar pārrunu anketu viņa galamērķis bija nokļūšana Polijā, lai strādātu labāk apmaksātu darbu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2015.gada 24.jūlijā saņemts pieteicēja pieteikums un 2015.gada 5.augustā – pieteikuma papildinājumi. Pieteikums un tā papildinājumi tiek balstīti uz turpmāk minētajiem argumentiem.

Pieteicējs neiesniedza patvēruma iesniegumu agrāk, jo nezināja par savām tiesībām prasīt patvērumu Latvijā un par šīs procedūras kārtību. Bija nepieciešams laiks, lai saprastu, ka Latvija ir droša valsts un lai tiktu pārvarēta valodas barjera. Pieteicējs baidās par savu dzīvību, jo Vjetnamā ir aizņēmies naudu, bet parāda atdošanai naudas viņam nav. Vjetnamā netiek ievērotas cilvēktiesības.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2015.gada 4.augustā elektroniski saņemtajos rakstveida paskaidrojumos Pārvalde norāda, ka pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[5] Saskaņā ar Patvēruma likuma 31.panta otro daļu lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par šā likuma 19.panta pirmajā daļā minēto lēmumu, tiesa izskata rakstveida procesā, un tam nav nepieciešama administratīvā procesa dalībnieku piekrišana.

Ievērojot minētajā tiesību normā minēto, tiesa lietu skata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, rakstveida procesā izvērtējot procesa dalībnieku lietā sniegtos rakstveida paskaidrojumus kopsakarā ar lietas materiāliem un lietā esošajiem pierādījumiem, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[7] Tiesa konstatē, ka ar Lēmumu atteikts piešķirt pieteicējam bēgļa vai alternatīvo statusu, izskatot pieteicēja iesniegumu saīsinātā kārtībā, jo nepastāv objektīvi iemesli, kādēļ pieteicējs nav iesniedzis iesniegumu par patvēruma piešķiršanu agrāk.

[8] Saskaņā ar Patvēruma likuma 31.panta pirmās daļas 3.punktu lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par Pārvaldes priekšnieka

pilnvarotas amatpersonas lēmumu, tiesa izskata piecu darbdienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu, ja lēmums pieņemts saskaņā ar šā likuma 19.panta pirmo daļu. Tiesa izvērtē Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmuma atbilstību šā likuma 19.panta pirmās daļas nosacījumiem un citiem normatīvajiem aktiem.

Savukārt Patvēruma likuma 31.panta septītā daļa noteic, ka Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona vērtē iesnieguma atbilstību šā likuma 20.panta pirmās daļas un 23.panta pirmās daļas nosacījumiem, ja tiesa nolemj, ka uz patvēruma meklētāju neattiecas šā likuma 19.panta pirmās daļas nosacījumi.

Patvēruma likuma 20.pantā noteikti bēgļa statusa piešķiršanas nosacījumi, savukārt 23.pantā – alternatīvā statusa piešķiršanas nosacījumi.

No minētajām tiesību normām izriet, ka tiesa lemj par to, vai iestādes konstatējums par Patvēruma likuma 19.panta pirmās daļas priekšnoteikumiem ir pamatots. Tiesai nav jāvērtē, vai attiecībā uz pieteicēju izpildās Patvēruma likuma 20. vai 23.pantā ietvertie kritēriji. Proti, tiesa nelemj par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu. Ja tiesa iestādes konstatējumu atzītu par nepamatotu, iestādei būtu jāveic padziļināts izvērtējums par lūguma piešķirt kādu no patvēruma statusiem pamatotību.

[9] Saskaņā ar Patvēruma likuma 19.panta pirmās daļas 4.punktu un otro daļu pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona iesniegumu izskata saīsinātā kārtībā un pieņem lēmumu par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ja patvēruma meklētājs bez pamatota iemesla nav iesniedzis iesniegumu agrāk, lai gan viņam bija šāda iespēja, tajā skaitā, lai kavētu vai novērstu viņa izraidīšanu no Latvijas Republikas. Pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona nevērtē šā likuma 20.panta pirmajā daļā un 23.panta pirmajā daļā minētos nosacījumus, ja pastāv kāds no šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem.

Minētā tiesību norma paredz divus priekšnoteikumus iesnieguma izskatīšanai saīsinātā kārtībā. Pirmkārt, iestādei jākonstatē, ka iesniegums nav iesniegts agrāk, otrkārt, iestādei jākonstatē, vai pastāv objektīvs iemesls, kas personai liedza iesniegt iesniegumu laikus. Proti, tiesiskais pamats Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei atkāpties no Patvēruma likuma 19.panta pirmās daļas 4.punkta formālās prasības un neizskatīt patvēruma iesniegumu saīsinātā kārtībā ir objektīvi, no patvēruma meklētāja neatkarīgi apstākļi, kas lieguši patvēruma meklētājam laikus iesniegt patvēruma pieprasījumu.

[10] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pieteicējs 2006.gada janvārī legāli izceļoja no Vjetnamas uz Krievijas Federāciju, izmantojot Krievijas ceļošanas vīzu. Krievijā pieteicējs strādāja par pārdevēju tirgū. Pieteicēja draugs piedāvāja braukt strādāt uz Poliju. Pieteicējs piekrita braukt prom. Kopā ar minēto draudu pieteicējs devās prom. 2015.gada 25.maijā pieteicēju aizturēja Latvijas Republikā Valsts policijas amatpersonas par nelikumīgu uzturēšanos Latvijas Republikā bez personu apliecinošiem dokumentiem.

Tiesa konstatē, ka pieteicējs iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu iesniedza Valsts robežsardzei 2015.gada 1.jūnijā, t.i., 6 dienas pēc tam, kad bija ieceļojis Latvijā.

Tādēļ tiesai jāpārbauda, vai pieteicēja gadījumā ir konstatējami kādi objektīvi iemesli, kuru dēļ pieteicējs nav iesniedzis iesniegumu agrāk, lai gan viņam bija šāda iespēja.

[11] Tiesa konstatē, ka pieteicējs 2015.gada 1.jūnijā iesniedza iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā, nemotivējot savu lūgumu.

No pieteicēja 2015.gada 5.jūnija sākotnējā anketā norādītās informācijas izriet, ka pieteicējs legāli izceļoja no Vjetnamas ar mērķi strādāt Krievijā 2006.gada janvārī. Pieteicējs lūdz patvērumu Latvijā, jo Latvijā ir labi dzīves apstākļi un viņš vēlas šeit atrast darbu. 2015.gada 19.jūnija pārrunās pieteicējs atkārtoti norādīja, ka viņš izceļoja no Vjetnamas, jo gribēja Krievijā atrast darbu. Pieteicējs no Krievijas izceļoja, jo viņam piedāvāja darbu Polijā.

No minētā, kā arī no viņa pieteikuma un tā papildinājumiem izriet, ka pieteicējs pēc būtības nav norādījis nevienu Patvēruma likuma 20.panta pirmajā daļā minēto pamatu bēgļa statusa piešķiršanai, formāli atsaucoties pieteikuma papildinājumos uz cilvēktiesību pārkāpumiem Vjetnamā.

Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja patiesais izceļošanas no Vjetnamas mērķis ir ekonomiska rakstura, jo viņš vēlējās strādāt Krievijā un pēc tam Polijā. Argumenti par naudas neesību parāda atdošanai nav pamats patvēruma piešķiršanai. Turklāt viņš nav norādījis, ka sakarā ar pastāvošiem draudiem viņš būtu vērsies Vjetnamas tiesībsargājošajās iestādēs. Tāpat tiesai nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs būtu uzskatāms par bēgli, kuram situācija izcelsmes valstī būtu mainījusies un būtu radušies vajāšanas draudi, atrodoties Latvijā. Pieteicējs nav norādījis nevienu apsvērumu, kas par to liecinātu. Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicējs nav izjutis reālu apdraudējumu savā izcelsmes valstī, bet izceļoja no Vjetnamas finansiālu apsvērumu vadīts.

[12] Tas, savukārt, varētu būt pamats tam, kāpēc pieteicējs neiesniedza patvēruma iesniegumu uzreiz pēc viņa aizturēšanas Latvijas Republikā. Turklāt lietas materiāli neapstiprina, ka pieteicējam bija nepieciešams laiks valodas barjeras pārvarēšanai, jo patvēruma iesniegumu viņš iesniedza vjetnamiešu valodā. Tajā pieteicēja nenorādīja, ka viņam ir problēmas sakarā ar nepieciešamību sazināties ar Latvijas iestādēm valsts valodā. No lietas materiāliem izriet, ka pēc patvēruma iesnieguma iesniegšanas viņš kontaktējās ar Latvijas Republikas iestādēm ar tulka palīdzību.

Tiesa nepiešķir ticamību arī pieteicēja argumentam par to, ka patvēruma iesniegumu viņš neiesniedza agrāk, jo bija nepieciešams noskaidrot, vai Latvijas Republika ir droša.

Ja pieteicējs vēlētos Latvijas Republikā iegūt bēgļa statusu un izcelsmes valstī pastāvētu reāli draudi viņa dzīvībai, viņš savlaicīgi, vēl būdams Vjetnamā vai Krievijā, iegūtu informāciju par Latviju, kārtību un procedūru bēgļa statusa piešķiršanai, un iesniegtu patvēruma iesniegumu uzreiz pēc viņa aizturēšanas.

[13] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā nav konstatējami objektīvi iemesli, kāpēc pieteicējs nav iesniedzis patvēruma pieprasījumu agrāk, lai gan viņam bija šāda iespēja, proti, ir konstatējams Patvēruma likuma 19.panta pirmās daļas 4.punktā paredzētais nosacījums, kad patvēruma iesniegumu izskata saīsinātā kārtībā.

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa nekonstatē pamatu pienākuma uzlikšanai Pārvaldei izvērtēt pieteicēja patvēruma iesniegumu pēc būtības un Lēmuma atcelšanai. Tādējādi pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 246.-251.pantu un Patvēruma likuma 31.panta ceturto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izvērtēt /pers. A/ patvēruma iesniegumu pēc būtības.
Spriedums nav pārsūdzams.
Tiesnese *(paraksts)* M.Romanova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese M.Romanova
Rīgā 2015.gada 7.augustā